GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACȚIUNEA ȘI ADMINISTRAȚIUNEA:
BRAȘOVŬ, piața mare Nr. 22.

„GAZETA“ IESE ÎN FIECARE ḐI.

Pe unŭ anŭ 12 fior., pe șése lunĭ 6 fior., pe trei lunĭ 3 fior.
România și străinătate:
Pe anŭ 40 fr., pe șése lunĭ 20 fr., pe trei lunĭ 10 francĭ.

ANULŬ L.

SĔ PRENUMERĂ:
la poște, la librării și pe la dd. corespondențĭ.

ANUNȚIURILE:
O seriă garmond 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare

Scrisorĭ nefrancate nu se primescŭ. — Manuscripte nu se retrămitŭ.

Nr. 272. Joi, 10 (22) Decemvre. 1887.

Brașovŭ, 9 Decemvre 1887.

Astăḑĭ suntŭ cunoscute decisiunile, ce le-a luatŭ Dumineca trecută consiliulŭ de miniștri cumunŭ din Viena.

Se vede că cercurile politice și militare din Viena nu suntŭ nicĭdecum dispuse de a urma sfatului pressei germane, care cerea aprópe unanimŭ luarea de mĕsurĭ „energice“ de apĕrare din partea Austro-Ungariei, ci suntŭ hotărîte a evita până când se ve puté orice desfășurare demonstrativă a forțelorŭ militare. Nu voiescŭ așa déră cei din Viena sĕ dea nicĭ unŭ motivŭ Rusiei de a se plânge, că Austro-Ungaria urmăresce o politică agresivă.

In sensulŭ acesta s'au luatŭ Duminecă și decisiunile în marele sfatŭ alŭ împĕrăției. „Neue freie Presse“ resumă aceste decisiunĭ cu următórele caracteristice cuvinte:

„Delegațiunile *nu se vorŭ convoca*, ér suma de *două-spre-ḑece milióne*, ce au pus'o la disposiție cele două guverne sub propria lorŭ responsabilitate ministrului de rĕsboiu, este cu privire la faptulŭ, că se tractéză de nisce mĕsurĭ militare, o sumă așa de modestă, în câtŭ chiar de aicĭ se póte conchide... că Austria făcêndŭ numai așa puținŭ, adecă numai ce e neapĕratŭ necesarŭ pentru apĕrarea sa, nu merită nicĭdecum imputarea că umblă după aventurĭ rĕsboinice séu că amenință pe alte state“...

Cercurile politice și militare din Viena suntŭ totodată convinse, că trăgêndu-se astfelŭ unŭ cercŭ mărginitŭ mĕsurilorŭ de precauțiune față cu înarmările Rusiei, s'a făcutŭ din nou o încercare de a evita conflictulŭ, dér că acéstă este ultima încercare.. Căcĭ este evidentŭ, că décă Rusia nu va înceta a trimite mereu trupe nouĕ în Polonia, atuncĭ monarchia nóstră va fi silită a merge și ea c'unŭ pasŭ mai departe.

Convingêndu-se despre curentulŭ ce domnesce în cercurile influente din Viena, se pare că acum și cei din Berlinŭ au întorsŭ puținelŭ fóia și „National Zeitung“ pretinde acum că însușĭ principele Bismarck a datŭ Austriacilorŭ sfatulŭ sĕ se întăréscă milităresce, însĕ sĕ evite orĭ ce provocațiune.

Ce atitudine va observa după tóte aceste Rusia? Étă întrebarea dela care depinde totulŭ. Ḑiarulŭ guvernului rusescŭ din Bruxella „Nord“ ḑice: Rusia are dreptulŭ sĕ ia mĕsurile ce'ĭ convinŭ pentru apĕrarea sa, facă și vecinii ceea ce credŭ ei de bine pentru apĕrarea lorŭ. Nu încape îndoiélă că, décă s'ar procede în modulŭ acesta de ambele părțĭ, s'ar crea statelorŭ o situațiune nesuportabilă, căreia în cele din urmă numai unŭ rĕsboiu i-ar puté face finitŭ.

Bine observă, față cu acéstă doctrină a fóiei rusescĭ, „Neue freie Presse“, că Rusia ar trebui sĕ fiă cu totulŭ isolată de Europa, ca sĕ nu deștepte îngrijirile statelorŭ vecine printr'o estraordinară desvoltare a forțelorŭ sale militare în timpŭ de pace. Nimĕnui nu-ĭ vine în minte a pretinde, că Rusia, ca putere mare ce este, ar trebuĭ sĕ dea sémă altora despre mĕsurile sale militare ce le ia în interiorulŭ sĕu, dér aicĭ se tractéză de o voluntară considerare a unorŭ îngrijirĭ îndreptătite, ce le póte avé unŭ vecinŭ lealŭ, décă Rusia voiesce în adevĕrŭ susținerea păcii.

In privința intențiunilorŭ Rusiei ḑice ḑiarulŭ oficiosŭ berlinesŭ „Post“ în numĕrulŭ sĕu de alaltaerĭ între altele: „Inarmările de față nicĭ chiar Rusia nu le va puté suporta pentru durată; starea actuală de înarmare va trebuĭ sĕ ducă la rĕsboiu. Presupunemŭ că cei din Petersburgŭ vĕdŭ, că înarmarea generală este mijloculŭ celŭ mai periculosŭ pentru susținerea păcii, de aceea sperămŭ că politica rusécă nu are altŭ scopŭ decâtŭ de a aduce la consciința generală nesuportabilitatea acestei stărĭ de lucrurĭ și de a face ca de aicĭ sĕ iasă recunóscerea statului quo și desarmarea generală“.

Ne îndoimŭ, că ḑiarulŭ berlinesŭ atribue cu tótă seriositatea unŭ asemenea scopŭ politicei rusescĭ. Póte că cei din Petersburgŭ îĭ vorŭ rĕspunde sĕ premérgă Germania cu esemplu, deórece ea a întrodusŭ în Europa militarismulŭ ne suportabilŭ de astăḑĭ.

Cu tótă ironia ce-o cuprinde observarea ḑiarului „Post“, ea dă locŭ óre-căror speranțe că situațiunea politică și-a perdutŭ ceva din asprimea ei. Vomŭ vedé ce rĕspunsŭ va da Rusia la decisiunile conferenței comune ministeriale din Viena. Dela acestŭ rĕspunsŭ depinde pacea orĭ rĕsboiulŭ.

Concentrările Rusiei.

„Pester Lloyd“ de Lunĭ, ocupându-se de concentrările continue ale Rusiei, ḑice între altele:

Grămădirile continue de trupe rusescĭ la granițele nóstre însemnéză, că Rusia caută altfelŭ de lămurirĭ, decâtŭ amicale, și Austro-Ungaria și Germania vorŭ fi deplinŭ gata și la de acelea, décă n'au încătrău, deși atitudinea lorŭ de până acum nu îndreptățesce a conchide că ele dorescŭ orĭ caută o decidere de felulŭ acesta.

Organulŭ ministeriului rusŭ de rĕsboiu a calculatŭ acuratŭ până la unŭ omŭ, cu câtŭ s'au sporitŭ armatele de pace ale Germaniei și ale Austro-Ungariei dela anulŭ 1878... Nu putemŭ aci sĕ nu observămŭ, că »Ruski Invalid“ păstréză cu mare grije o tăcere suspectă despre totŭ ce a făcutŭ Rusia în acelașĭ timpŭ pentru întărirea posițiunei sale la graniță. Și totușĭ e faptŭ notoricŭ în tóte cercurile militare, că Rusia, în puterea organisațiunei armatei sale, a concentratŭ o parte esențială a armatei sale, ba chiar partea cea mai mare din ea deja acum în districtele dela graniță cătră Germania și Austro-Ungaria. Acéstă armată constă curatŭ din soldațĭ neaoșĭ, com plectŭ echipațĭ și gata de marșŭ la celŭ dintâiu apelŭ alŭ comandantului lorŭ. Fără a se mai aduce regimente orĭ corpurĭ nouĕ de trupe, se potŭ întări îndoitŭ simplu prin aducerea reservelorŭ esistente în districte.

Germania și Austro-Ungaria au a opune acestei armate gata de marșŭ numai ușurința și iuțéla mai mare în mobilisare; dér avantagiulŭ rĕmâne totŭ pe partea rusécă, deórece Rusia nu mai are nevoiă de timpŭ pentru lucrarea ce Germania și Austro Ungaria ar puté-o esecuta în timpŭ relativŭ mai scurtŭ în puterea perfecțiunei intocmirilorŭ lorŭ de mobilisare. Acéstă grămădire a părțiĭ mai marĭ a armatei ruse în districtele dela granița vestică dealtmintrelea nu este o operă de aḑĭ orĭ de erĭ, ci ea se esercită deja de anĭ și aducerea câtorva regimente de cavaleriă în ținutulŭ Vistulei, care a alarmatŭ în urmă atâtŭ de multŭ pressa și opiniunea publică în Germania și Austro-Ungaria, ar fi trecutŭ, póte, neobservată și nebăgată în sémă și de sigurŭ n'ar fi provocatŭ nicĭ o iritațiune, décă deja de mai nainte efectivul și pregătirea unei marĭ părțĭ a armatei ruse la granița n'ar fi provocatŭ cea mai mare supraveghiare.

Finanțele unguresci.

O comunicare interesantă asupra emissiunei împrumutului pentru cassele unguresci în sumă de 32 milióne florinĭ se face în oficiosulŭ »Nemzet«, care polemisândŭ cu o fóiă opposițională ce anunțase, că Tisza intenționéză o emisiune mai mare de rentă unguréscă de aurŭ, încheiă cu următórele observărĭ:

„E adevĕratŭ, că cu privire la emissiunea de 32 milióne florinĭ rentă de hârtiă (imprumutulŭ casselorŭ) au esistatŭ óre care înțelegerĭ între ministrulŭ președinte și între cercurile Băncii interesate, dér ministrulŭ președinte a retrasŭ împuternicirea dată în astă privință grupului de bancă deja atuncĭ când la cea dintâiu ocasiune a fostŭ o derută astfelŭ de mare, care schimbă în așa mĕsură raporturile financiare, încâtŭ piețele n'au putută arăta nicĭ o înclinare de a primi obligațiunĭ nouĕ. De atuncĭ afacerea emissiunei de rentă stă baltă și ministrulŭ de finanțe nu se mai ocupă cu plasarea rentei ca cu o afacere acută“.

Din acéstă comunicare oficiósă resultă, că Tisza împuternicise grupulŭ Rotschild sĕ vêndă în comissionŭ împrumutulŭ de 20 milióne alŭ casselorŭ și că acéstă vêndare s'a sistatŭ, când nu s'a mai putută face din causa derutei pieței de efecte.

„Bine« stau finanțele unguresci!

Rectificarea granițelorŭ austro-ungare-române.

Amŭ comunicatŭ, că guvernulŭ românŭ a înfățișatŭ camerei unŭ proiectŭ de lege privitorŭ la rectificarea granițelorŭ dintre România și Austro-Ungaria, împreună cu convențiunea care aprobă acea rectificare.

Étă după „Unirea“ resultatele obținute prin tratările comisarilorŭ românĭ și austro-ungarĭ:

„România, la începutulŭ cercetărilorŭ la fața locului a fostŭ representată prin d-nii N. Ionescu, generalŭ Barozzi și generalŭ Pencovicĭ și apoi prin generalŭ Pencovicĭ, colonelulŭ Băicoianu și d. Leonŭ C. Negruzzi.

»In privința *fruntariei dintre Bucovina* erau contestațiunĭ la 21 de puncte, începêndŭ dela *Triplex Confinium* și până la Noua Suliță pe Prutŭ.

Dintre aceste 21 de puncte, comisiunea a regulatŭ în modŭ definitivŭ 15, rĕmânêndŭ rectificate provisoriu numai acele puncte unde a trebuitŭ a se face lucrărĭ speciale și anume punctele unde fruntaria merge pe riurile Suceava, (Nr. 13 din tabloulŭ de mai josŭ) Molnița (Nr. 16, 17, 18 și 19) și Prutulŭ (Nr. 21,)

Dintre cele 15 puncte regulate definitivŭ, 2 au rĕmasŭ în starea actuală (punct. 5 și 12); 1 s'a terminatŭ printr'o egală preschimbare de teritoriu (punctulŭ 2); 2 s'au regulatŭ cedândŭ România Austriei 12 hectare (punctŭ 4 și 7; 9 s'au regulatŭ cedândŭ Austria României $1,101^{1}/_{2}$ hectare adecă peste 2,200 pogóne.

Regularea dela *Triplex Confinium* se va vedé în tabloulŭ următorŭ.

Étă acum tabloulŭ punctelorŭ în contestațiune și modulŭ cum s'a regulatŭ, pe care le publicămŭ pentru ca cei in cunoscință din numitele localitățĭ sĕ pótă vedé și judeca.

Punctele în litigiu.	*Recl. în hect.* *Rom.*	*A Ung.*	*Delim. def. hec. în favórea* *Rom.*	*A-Ung.*
1. Triplex Conf.	—	—	—	—
2. Dealulŭ-Negru	—	—	$3^{1}/_{2}$	$3^{1}/_{2}$
3. Clădita mare	41	—	41	—
4. Pleșu	—	11	—	2
5 Bărășescĭ	1721	—	—	—
6. Litenii	24	—	24	—
7. Buneștii rîurĭ	—	10	—	10
8. Buneștii	173	—	100	—
9. Iazulŭ Nimĕrcenĭ	$4^{1}/_{2}$	—	$4^{1}/_{2}$	—
10. Rusplavalarŭ	680	—	680	—
11. Cet.-Mireștĭ	22	—	22	—
12. Hilișenii	21	—	—	—
13. Rîulŭ Suceava	—	—	—	—
14. Calafindeștii	43	—	43	—
15. Tîrgulŭ Siretŭ	7	—	7	—
16. Calineștii	—	—	—	—
17. Rogojiștii	—	—	—	—
18. Vama Sinăuții	—	—	—	—
19. Sinăuții de josŭ	—	—	—	—
20. Sinăhăulŭ și cotulŭ Grigorcea	180	—	180	—
21. Rîulŭ Prutŭ	—	—	—	—
Suma	$2169^{1}/_{2}$	21	1105	$15^{1}/_{2}$

Prin urmare, după convențiunea supusă camerei, s'ar întórce și s'ar alipi la țéra strămoșéscă 1101 jum. hectare de pĕmêntŭ care fusese încălcatŭ după luarea Bucovinei. .

Punemŭ sub ochii cetitorilorŭ reclamațiunile ridicate d'o parte și de alta pe granița dintre România și Ungaria... séu dintre România d'o parte, Transilvania și Bănatulŭ de alta.

Punctele în litigiu, pe acéstă distanță, au fostŭ de 37, care s'au regulatŭ definitivŭ în modulŭ următorŭ: 7 au rĕmasŭ în starea actuală (punctele 3, 10, 15, 17, 24, 34 și 35); 2 s'au terminatŭ cedând România Ungariei 164 ectare (punctele 2 și 29); 25 s'au regulatŭ cedândŭ

Ungaria României 8,478$\frac{1}{2}$ ectare (punctele 1, 4, 9, 11, 13, 14, 16-23, 26-28, 30-32 și 35; 3 s'au împăcatŭ prin cedări reciproce de teritorii și anume 673 ectare s'au cedatŭ de Ungaria României și 61 ectare de România Ungariei (punctele 12, 22 și 37). Ecă punctele anume:

Punctele în litigiu.	*Recl. în hec.* Rom.	*Recl. în hec.* A-Ung.	*Delim. def. hec. în favórea* Rom.	*Delim. def. hec. în favórea* A-Ung.
1. Petrile roșii	201	—	86	—
2. Cerebuculŭ	—	58	—	58
3. Calimanii	—	—	—	—
4. Ţibleșulŭ	110	—	110	—
5 Chicerulŭ	85	—	85	—
6. Délulŭ Caprei	80	—	80	—
7. Smida Flórei	184	—	48	—
8. Aţa mică	252	—	252	—
9. Bolohănosulŭ	75	—	75	—
10. Vama Ghimeșŭ	—	—	—	—
11. Apa Havașŭ	270	—	130	—
12. Cereb. Agap.	44	12$\frac{1}{2}$	44	12$\frac{1}{2}$
13. Șolintarulŭ	590	—	590	—
14. Muierușulŭ	79	—	79	—
15. Nemira	—	1353	—	—
16. Pufu	692	—	692	—
17. Kiș-Havaș	—	—	—	—
18. Clăbuculŭ	97	—	79	—
19. Șobîrţulŭ	967	—	779	—
20. Zăbala	458	—	458	—
21. Gorulŭ	71	—	71	—
22. Bălesculŭ	1360	—	1360	—
23. Zagonulŭ	1510	—	1510	—
24. Chica Fedeleșŭ	—	—	—	—
25. Voinégulŭ	1006	53	626	36
26. Praja	297	—	297	—
27. Slinoiulŭ (Salan.)	196	—	196	—
28. Gropanele	136	—	136	—
29. Petricelulŭ	—	88	—	88
30. Zánoaga	989	—	627	—
31. Pribégulŭ (câmpulŭ lui Neagu)	785	=	293	—
32. Scoculŭ Jiului	$\frac{1}{2}$	—	$\frac{1}{2}$	—
33. Sórbele	21	—	21	—
34. Cheia Ţeșnei	32	—	—	—
35. Jeleneţŭ (camer)	590	—	106	—
36. Suliţa	11	—	—	—
37. Bahna și ter. neutru	5$\frac{1}{2}$	—	3	2$\frac{1}{2}$

...Din tabloulŭ acesta resultă că:

România a reclamatŭ 11,194 ectare și s'au recunoscutŭ ca ale sale 9,151 și jum.; ér Austro-Ungaria a reclamatŭ 9.151 și jum. ect, și nu s'au recunoscutŭ ca ale ei de comisiunea mixtă decâtŭ 197 ectare...

După constatarea și recunóscerea comisiunei mixte, teritoriulŭ românŭ fusese încălcatŭ de Austro-Ungaria cu 10. 256 și jum. ectare séu aprópe 20,600 pogóne.

Ele, după convenţiunea supusă camerei, se vorŭ restitui, se vorŭ alipi din nou la pămêntulŭ patriei mame.

Acesta e unŭ folosŭ care nu s'a putută dobândi decâtŭ acum, după ce statulŭ românŭ a ajunsŭ la acea desvoltare politică ce'lŭ pune in rêndu cu statele de sine stătătóre ale lumei...

SCIRILE ḌILEI.

»Pester Lloyd« e informatŭ din Brașovŭ, că Duminecă — pare-ni-se — s'a ţinutŭ în *Cernatulŭ Săcelelorŭ o adunare unguréscă kulturegyleticescă,* în care neobositulŭ agentŭ alŭ maghiarisării inspectorulŭ scolarŭ alŭ comitatului Brașovŭ (Koos) a vorbitŭ multe și mĕrunte; ca comunele bisericescĭ unguréscĭ ev. de conf. augsb. sĕ se facă membre la Kulturegyletŭ și locuitorii ungurĭ ai câte unei comune sĕ întemeeze o fundaţiune separată. Preoţii lorŭ au și începutŭ a agita prin biserică pentru reuniunea de maghiarisare. Isprava va fi? Ne e milă s'o spunemŭ.

—x—

Toţĭ lucrătorii austriacĭ, ungurĭ și germanĭ, aflătorĭ în serviciulŭ de puţurĭ de pĕcură *din Polonia,* au primitŭ ordinŭ sĕ părăséscă teritoriulŭ rusŭ în timpŭ de 27 ḍile. In puţurile societăţii Gonolog lucrările s'au suspendatŭ imediatŭ.

—x—

In 11 Decemvre, *unŭ Românŭ din Sighișóra,* mergêndŭ spre casă, a alunecatŭ de pe ţĕrmulŭ Têrnavei și a căḍutŭ în apă. Cadavrulŭ nicĭ până aḍi nu i s'a găsitŭ.

—x—

Vĕduva deputatului Literaty, căḍutŭ în duelŭ, în marea durere ce io causà mortea barbatului sĕu, luà o soluţiune de morphium în gură cu intenţiune de a se sinucide. Din întêmplare însĕ a gustatŭ pré puţinŭ din acestŭ paharŭ alŭ morţii, așa că medicilorŭ le succese a o aduce érășĭ la viéţă.

—y—

Dr. *Hamende,* profesorŭ la institutulŭ medicalŭ din Berlinŭ, a sositŭ în Bucurescĭ, fiindŭ însărcinatŭ de guvernulŭ germanŭ sĕ visiteze spitalele militare române.

Literatura

Astra

de Dito și Idem

(M. S. Regina României și D-na M. K.)

1 Volumŭ în 8°, hârtie și tiparŭ elegantŭ, de vênḍare la Librăria editóre

Socecŭ & C-ie Bucurescĭ

și la toţĭ corespondenţii ei din ţéră și străinĕtate.

Preţulŭ pr. exempl. 6 lei.

Odobescu A. I.

Scrierĭ literare

3 volume în 8°, de aprópe 110 cóle, Lei 30; de vênḍare la Librăria editóre

Socecŭ & C-ie Bucurescĭ

și la toţĭ corespondenţii ei.

Din representanţa comunală locală.

In adunarea representanţei comunale ţinută la 14 Decemvre s'au desbătutŭ între altele următórele obiecte:

Iosif *Filtsch* interpelà pe președinte asupra esecutării conclusului privitorŭ la nouĕle numirĭ ale stradelorŭ și locurilorŭ orașului.

Președintele rĕspunse că esecutarea s'a întârḍiatŭ din causa stabilirei numirilorŭ române și unguresci. Se va îngriji însĕ pentru grabnica esecutare a conclusului.

Consilierulŭ *A. Schnell* raportà asupra admiterii lui Iosef Sztereny (Iosef Stern, redactorŭ alŭ fóiei unguresci din locŭ) între cetăţenii comunei. Petiţiunea acestuia de admitere ca cetăţénŭ brașovénŭ fusese respinsă de representanţa comunală, într'una din adunările trecute, fiindŭ că petiţionarulŭ nu dovedise, că se póte susţiné singurŭ, fără a căd în spinarea orașului. Din contră, dintr'o adressă a oficiului de dare, ce s'a datŭ la cererea magistratului, resultă că petiţionarulŭ a notificatŭ că are numai 120 fl. venit anualŭ, ceea, ce precum evidentŭ e, nu i ajungŭ pentru ca sĕ se susţină. Petiţionarulŭ făcêndŭ recursŭ, comisiunea administrativă a anulatŭ conclusulŭ representanţei orașului, „fiindŭ că ea n'a doveditŭ, că petiţionarulŭ nu e în stare a se susţiné singurŭ“. (!) La propunerea magistratului și a comitetului permanentŭ se decise unanimŭ sé se facă recursŭ contra decisiunei comisiunei administrative, deórece e'n contraḍicere cu principiile argumentărĭĭ, d'a aduce o dovadă negativă.

Consilierulŭ *K. Jakobi* raportéză asupra afacerii măcelăriilorŭ. Representanţa orașului a hotărîtŭ sĕ caseze băncile. Comitetulŭ administrativŭ a anulatŭ acestŭ conclusŭ și a ordonatŭ sĕ se facă tractărĭ nouĕ cu măcelarii carĭ folosescŭ băncile și sĕ reguleze și cestiunea despăgubirilorŭ. Magistratulŭ propuse sè se facă recursŭ contra acestei decisiunĭ, deórece la o învoială nu se póte aștepta; comitetulŭ permanentŭ din contră propune sĕ nu se facă recursŭ, ci sĕ procédă în sensulŭ decisiunei. Acéstă propunere s'a primitŭ.

Forestierulŭ *Ed. Zaminer* raportéză despre nesuccesulŭ tractărilorŭ de învoire cu comunele Bacîfalu și Turcheșŭ în privinţa pădurilorŭ urbariale, deși orașulŭ a făcutŭ cele mai marĭ concesiunĭ, numai sĕ înceteze cestiunile pentru regularea proprietăţii. Comuna Brașovŭ a declaratŭ, că comunelorŭ Bacîfalu și Turcheșŭ le dă nu numai neștirbite pădurile de pe teritoriulŭ lorŭ, ci și munţii de pășunitŭ Pétra mare și Sĕlbósa, în schimbulŭ unei micĭ despăgubirĭ stabilite în proiectulŭ de pactare din 10 Decemvre 1886. La propunerea magistratului și a comitetului permanentŭ se decide: 1) Propunerile de pactare făcute de comunele Bacîfalu și Turcheșŭ, nu suntŭ admisibile; 2) Mandatulŭ datŭ comisiunei de pactare se declară espiratŭ; 3) Fiscalulŭ și forestierulŭ vorŭ face o nouĕ petiţiune cătră ministerulŭ de justiţiă pentru regularea acestei cestiunĭ printr'unŭ proiectŭ de lege lucratŭ pe temeiulŭ § lui 81 alŭ art. de lege LIII din 1870 și presentatŭ dietei, ér comunei Brașovŭ sĕ i se ofere ocasiune a'șĭ validita pretenţiunea asupra Szaraz-Timișului pe calo judecătoréscă; 4) Petiţiunea acésta sĕ o predea ministrului o comisiune de trei, care s'a și alesŭ în persónele d-lorŭ primarŭ Fr. Brenerberg, forestierŭ, Ed. Zaminer și K Schnell.

Facerea unui împrumutŭ de 45,000 fl. pentru acoperirea cheltuelilorŭ comisiunei administrative forestiere a Săcelelorŭ n'a fostŭ aprobată de ministerŭ. Se decide decĭ a se face o nouĕ representaţiune, pe care s'o înmâneze ministrului de interne aceeașĭ comisiune.

In comisiunea de alegere a membrilorŭ comunalĭ s'au alesŭ: Heinrich Neugeboren, Georg Porr, Alex. Roman, Gustav Schiel și Ioh. Marzell; în comisiunea de verificare Christian Porr și Bartolomeiu Baiulescu.

Lista viriliștilorŭ pe 1888 se ia la cunoscinţă și se va publica.

Pentru procurarea de instrumente de metalŭ orchestrei orășenescĭ s'a alesŭ o comisiune (protonotarulŭ Fr Boyer, șefulŭ orchestrei A. Brandner și K. Schnell) avêndŭ împuternicirea a da pĕnĕ la 2000 fl.

Pentru a îngriji de regularea orologielorŭ comunei s'a primitŭ ofertulŭ césornicarului E. Dressnand cu 60 fl. mai puţinŭ ca toţĭ oferenţii.

Pentru arendarea pieţei au fostŭ două oferte: una a lui Rudolf Adler cu 13,299 fl., alta a lui Wilh. Jekel cu 13,131 fl. și cu adausulŭ că renunţă la tóte pretenţiunile de despăgubire din partea orașului, décă i se primesce ofertulŭ chiar și când ar fi unŭ alŭ treilea oferentŭ cu mai multŭ. Pretenţiunĭ de despăgubire ridică elŭ: 1) pentru veranda dinaintea cafenelei Drexler; 2) fiindŭ că dela 1884 nu mai póte lua la gară taxe pentru vênḍare; 3) din causa mutării têrgului de vite; 4) din causa parcului din faţa capĕtului stradei căldărarilorŭ; 5) din causa înlăturării cârpacilorŭ ţiganĭ (papucarĭ) și a telalilorŭ din piéţă, cu totulŭ în sumă de 1900 fl. Se decide o nouă pertractare cu oferte, în care sĕ se preciseze bine condiţiunile, și se admite și clausa, că póte fi admisŭ și unulŭ care oferă mai puţinŭ. Se mai decide ca piéţa sĕ se arendeze numai pe unŭ anŭ, pentru ca după unŭ anŭ sĕ vină orașulŭ în posiţiune d'a ridica în regie taxele pentru piéţă.

Munţii de pășunitŭ Ruia și Cristianu mare s'au arendatŭ totŭ arendatorului de până acuma Navrea pentru suma de 202 fl.

FOILETONU.

Rujălina.

— Baladă din jurulŭ Năsĕudului. —

(Culésă de dascălulŭ Iuliu Bugnariu.)

I.

Mândra Rujălină,
Flóre din grădină,
Intr'o ḍi de véră
A eșitŭ afară;
Prin grădină 'umbla,
Cu florĭ se 'ngâna;
Dér o viorică
D'albă frumușică
Cade și se'nchină
Și astfeliu suspină:
— »Mândră Rujălină,
Flóre din grădină,
Plivesce-mĕ bine,
Că astăḍĭ orĭ mâne
Eu rĕmânŭ de tine...!«
Rujălina sta
Ș'apoi cuvênta:
— „Viorică mică,
D'albă frumușică,
Cum sĕ te plivescŭ?
Cum sĕ te tocmescŭ?
Că nu sciu mai bine,
Oh! sĕrmanŭ de mine!“
Viorica sta
Și ér cuvênta:
— „Mândră Rujălină,
Flóre din grădină,
Vêntulŭ se pornesce,
Dăi și mĕ plivesce,
Cu parĭ mĕ popresce,
Că tu mi-i lăsa
Și ţi'i mărita
Dup'unŭ ficiorelŭ
Tinĕrŭ frumușelŭ,
Inaltŭ și subţire
Și sdravĕnŭ din fire.
— „Viorică mică,
D'albă frumușică,
Nu'mĭ vorbi 'nzadarŭ,
Că eu n'am habarŭ
D'a mĕ mărita,
Și a te lăsa
Pe mâne străine,
Oh! sĕrmanŭ de mine!“
— „Mândră Rujălină,
Flóre din grădină,
Ia tu unŭ ulciorŭ
Și-lŭ du la isvorŭ
Și-lŭ împle cu apă
Și vin' de m'adapă,
Că tu mi'i lăsa
Și ţi'i mărita,
Nime m'a uda!«
— „Viorică mică,
D'albă frumușică,
Nu vorbi în glumă,
Nu fii tu nebună,
Că nu te-oiu lăsa,
Nicĭ m'oiu mărita,
Chiar de ar veni
Unŭ craiu a peţi,
Orĭ unŭ împĕratŭ
Frumosŭ și găzdacŭ,
Și eu nu m'oiu duce
Pentru sfânta cruce!
Ci-oiu ședé'n grădină
Lângă cea stupină
Și m'oiu desfăta
De frumseţa ta!“
— „Dragă Rujălină,
Flóre din grădină,
Du-te la stupină
Și-acolo te ascunde,
Că acușŭ te-a prinde
Acelŭ ficiorelŭ
Tinĕrŭ frumușelŭ,
Ce stă și pândesce,
Pe tin'te ochesce!«
— „Viorică mică,
D'albă frumușică,
Acelŭ ficiorelŭ
Tinĕrŭ frumușelŭ,
Ce stă și pândesce,
Pe min' mĕ ochesce,
E inașulŭ nost'
Scii tu: acelŭ prostŭ,
Ce șéde la sóre,
Când inima lŭ dóre
După cea fetiţă
D'albă albiniţă,
Ce taica o duse
Și'n mormêntŭ o puse;
Elŭ stă și pândesce
Dóră mĭ-o zăresce
La dênsulŭ venindŭ,
Din buză zîmbindŭ.“
— »Mândră Rujălină,
Flóre din grădină,
Dóră nebunescĭ
De așa grăescĭ;
Dór te-a fermecatŭ
Acelŭ smeu turbatŭ,
Ce stă lângă mine
Și privé la tine?
Ce stă suspinândŭ,
Unŭ norŭ așteptândŭ,
Unde se s'arunce,
Pe tin' sĕ te-apuce
Și sĕ mi te ducă
Ca pe o nălucă
Prin céţa de norŭ
Pân' la celŭ isvorŭ
Plinŭ de apă vie
Sĕ-ţĭ dee și ţie,
Ca sĕ mi lŭ iubescĭ,
De elŭ sĕ grijescĭ,
Ca și o borésă
Bună și alésă?!“
— „Viorică mică,
D'albă frumușică,
Acela nu-i smeu,
Că e parulŭ tĕu,
Care te popresce,

Pentru arendarea serviciului de curățire a stradelorŭ și canalurilorŭ s'au oferitŭ 1) Dumitru Lupanŭ cu pentru 14 000 fl., resp. 10.000 fl., décă nu se va cere să se stropéscă și în suburbii; 2) Bernhard Fuchs pentru 7888 fl.; 3) Eduard Schlandt pentru 9999 fl. Ofertulŭ lui B. Fuchs s'a primitŭ.

Mediculŭ orașului *Dr. Fabritius* raportéză despre starea higienică a orașului. La 1000 locuitorĭ morŭ 25 pe anŭ.

Alte obiecte s'au amânatŭ pentru o altă ședință a representanței.

Învĕțămêntulŭ poporalŭ în România.

Cetimŭ în „România Liberă“ dela 7 (19) Decemvre:

Dilele acestea s'a inauguratŭ în comuna Domnița de pe domeniulŭ Corónei, în județulŭ Râmnicu-Săratŭ, prima șcólă primară a acestei comune, clădită cu cheltuéla M. S. Regelui. Administratorulŭ Domeniului Corónei a urmatŭ din capulŭ loculuĭ cu fidelitate frumósa lozincă ce i-a datŭ Maiestatea Sa: că o parte de căpetenia a misiunei sale e sĕ îngrijéscă de buna stare morală și materială a locuitorilorŭ de de diferitele domenii ast felŭ, încâtŭ ei sĕ ajungă treptatŭ modelulŭ celorlalte comune. Mijlócele cele mai puternice pentru ridicarea nivelului moralŭ și alŭ bunei stări a țĕranului fiindŭ biserica, șcóla, munca, se esplică lesne aceea campanie întreprinsă și urmărită fără pregetŭ de Administrațiunea Domeniului, ale căreĭ efecte le vedemŭ pe fiecare di în deschiderĭ de scolĭ, ridicărĭ de bisericĭ și înființărĭ de ateliere, carĭ câtŭ de tinere suntŭ, totușĭ au sciutŭ deja sĕ atragă atențiunea tuturorŭ pentru succesulŭ lorŭ.

În privința șcólei, Administrațiunea Domeniului îșĭ înțelege datoria în modulŭ celŭ mai generosŭ. Ea nu crede că a făcutŭ totŭ când: construitŭ cu cheltuiala de decimĭ de mii de lei acele scolĭ falnice care mărescŭ vada învĕțămêntului în ochii locuitorilorŭ, ci continuă a veghia, a da tóte mijlócele didactice de trebuință, a îndemna prin subvențiunĭ și prin gratificărĭ pe învĕțătorĭ la munca spornică, a supraveghia mersulŭ regulatŭ alŭ copiilorŭ la șcólă, și altele. De aceea, conformându-se unui înaltŭ ordinŭ, d. Kalinderu făcŭ în persónă inaugurarea acelorŭ scolĭ. D-sa a pronunțatŭ și de astădată o cuvêntare plină de sfaturĭ bune, de idei roditóre pentru auditoriulŭ sĕu în care se inspirase de ideea unui filosofŭ francesŭ, »că educația morală este singura care póte face bărbațĭ și cetățenĭ și că educațiune morală nu póte fi fără religiă, precum și de maxima, că „religiunea este înțelepciunea copiilorŭ și tinerețea bĕtrânilorŭ«.

Din lunga sa vorbire, estragemŭ partea următóre privitóre la rolulŭ învĕțătorului:

„Două suntŭ cerințele de căpetenia pentru a isbuti în învĕțămêntŭ. Aceste două suntŭ: la învĕțătorŭ, autoritatea; la scolarŭ, ascultarea și supunerea. Ce înțelegemŭ prin cuvêntulŭ de autoritate? Înțelegemŭ autoritatea care se impune scolarilorŭ nu prin străjnicia și prin asprime, ci prin blândețe, bunăvoință, dibăciă. Dér cum învĕțătorulŭ va ajunge sĕ impue acéstă autoritate, plină de răbdare și de bunătate? Făcându-se iubitŭ, insuflândŭ încredere, ér pentru a o inspira iubirea, și cu dênsa respectulŭ, trebue neapĕratŭ ca dascalulŭ sĕ purceadă mai înainte de tóte la studiulŭ caracterelorŭ. S'a disŭ: atâtea capete, atâtea sentimente, atâtea caractere: acésta e fórte adevĕratŭ și e întăritŭ în tóte dilele de esperiență. Trebue dér ca înainte de a se îndrepta la mintea, la inima copiilorŭ carĭ îi suntŭ încredințațĭ, trebue, dicŭ, ca șĭ învĕțătorulŭ sĕ fi studiatŭ, sĕ fi pătrunsŭ, sĕ fi sondatŭ inteligența și inima fiă căruĭ scolarŭ, trebue sĕ'i cunóscă pe fiă care în deosebĭ, cum mediculŭ trebue sĕ cunóscă organismulŭ bolnavilorŭ sĕi pentru a le da doctoriile de trebuință, doctorii care sĕ fiă cele mai proprie pentru a restabili ordinea cerutĕ în mersulŭ părțilorŭ mașinei omenescĭ. Totŭ astfelŭ și învĕțătorulŭ trebue sĕ se îndeletnicéscă sĕ cunóscă firea, aplecările, neplăcerile mințeĭ și inimei scolarilorŭ sĕi. Trebue sĕ lucreze spre a cunósce terenulŭ pe care va avea sĕ opereze, pentru a nu se perde sĕmênța, adecă principiele de sciință și de morală pe carĭ are menirea a le face sĕ pĕtrundă și sĕ încolțéscă în școlarĭ.

»Odată ce a cercatŭ spiritele și câștigatŭ inimele, va fi urmatŭ prin ascultare, încredere și iubire, fiindŭ că a câștigatŭ pe școlarĭ prin devotamentulŭ sĕu, care va fi totŭ așa de prețuitŭ ca acelŭ alŭ (unuĭ scumpŭ tată.

„Așadér de o parte, adecă din partea învĕțătorului, sârguința în îndeplinirea datorielorŭ, neobosélă, răbdare neclintită. De altă parte, adecă din partea copilului, supunere, respectŭ, recunoscință, iubire și prin urmare propășire în sciință, propășire în bine, în cultura acestorŭ două nobile darurĭ ale Creatorului către făptura sa: inimă și spiritŭ.

»Profesiunea d-tale, d-le învĕțătorŭ, e nobilă și binefăcĕtóre. Esemplele nu vĕ lipsescŭ, în țera nóstră, de ómenĭ carĭ în diversele trepte ale învĕțămêntului au dobânditŭ drepturĭ la recunoscința nóstră, prin devotamentulŭ luminatŭ la instrucțiunea tinerimei. E' destulŭ sĕ vĕ numescŭ pe Lazarŭ și elevulŭ sĕu Heliadŭ, Poenarŭ, Laurianŭ, și pe modestulŭ Irimia Circa: étă frumóse modele ce se presintă rivnei d-tale; pășindŭ pe urmele acestorŭ profesorĭ zeloșĭ, inspirându-vĕ de frumósele lorŭ esemple pentru propășirea instrucțiunei, nu veĭ lipsi de a dobândi stima și gratitudinea școlarilorŭ, a părinților, veĭ lăsa astfelŭ o plăcută și folositóre amintire în acestŭ satŭ, și veĭ bine merita de țéra, căcĭ Seneca a disŭ cu dreptŭ cuvêntŭ, că »acela care deprinde tinerimea cu virtuțĭ servă țéra sa“.

După terminarea servițiului divinŭ, și după cuvêntarea domnului Kalinderu, numeroșii asistențĭ continuară a se deda veseliei momentului, esprimându'șĭ prin nenumĕrate aclamărĭ și urărĭ recunoscința pentru darulŭ regalŭ. Pentru ca și ceĭ săracĭ sĕ uite câtva timpŭ grijele lorŭ, Administrațiunea împărțise ajutóre printre ei. Asemenea toțĭ locuitorii au fostŭ ospĕtațĭ.

Sciri polițienescĭ. — Erĭ séra, lăutarulŭ George Moczolan a furatŭ, în birtulŭ lui Petru Hedwig, unui óspe o tabachere de argintŭ. Făptuitorulŭ fù predatŭ judecătoriei penale.

Giurgeu St. Miclăușŭ, 17 Decemvre 1887.

(Urmare și fine.)

Apelŭ.

Spre a ridica onórea națiunei și respectulŭ clerului gr. cat. din acestŭ ținutŭ, spre a concentra 60—70 familii gr. cat. rĕslățite în comunele Tekeröpatak, Szt.-Miklos și Szárhegy în unŭ punctŭ, care ar fi biserica nouă gr. cat. din centru adecă din Szt.-Miklos, spre a face ca aceștĭ Românĭ — carĭ și astădĭ în mijloculŭ elementului neromânŭ țină așa multŭ la cămașa românéscă — sĕ-șĭ păstreze și pe viitorŭ religiunea strămoșilorŭ lorŭ, spre a face ca representantele clerului gr. cat. din protopopiatulŭ Giurgeului — care în urma dispozițiunilorŭ nouĕ are reședința în locŭ — sĕ nu mai fiă constrinsŭ a celebra sf. liturghia în o capelă mititea situată la câmpŭ, preprietatea unui armênŭ; spre a face ca între multele turnurĭ, care strălucescŭ din depărtare la bisericile din comunele situate în șesulŭ Giurgeului sĕ se pótă numĕra și turnulŭ dela sf. biserică română din centru; când credincioșii gr. cat. din locŭ și filiile aparținĕtóre, partea cea mai mare miserĭ, nu'șĭ potŭ realisa acéstă dorință fără sucursulŭ deaprópelui; spre a nu audi atâtŭ din partea streinilorŭ, câtŭ și a numĕroșilorŭ munteni români carĭ cu ocasiunea tĕrgurilorŭ de țéră mai multe dile petrecŭ în locŭ și carĭ întră în bisericile romano-cath, dicêndŭ: „cum de protopopulŭ nu are biserică?« când biserica ar servi spre ridicarea respectului religiunei nóstre și a clerului, deórece cu ocasiunea sinódelorŭ protopopescĭ preoțimea română întrunită din parochiile depărtate dela centru de 30—140 chilometri, ar puté celebra sf. liturghia în biserica de ritulŭ sĕu în limba sa cu óreșĭ-care solemnitate ce ar însufla respectŭ: decĭ apelezŭ la P. T. publicŭ românŭ și-lŭ rogŭ, ca considerândŭ cele enumĕrate, sĕ-șĭ depună denariulŭ sĕu spre a se ridica biserica din cestiune, ca Românii, așa dicêndŭ amorțițĭ din 1874 de când le arse biserica, ca reînviațĭ, și generațiunea viitóre sĕ binecuvinte pe aceia, carĭ au contribuitŭ ca numele lui Dumnedeu sĕ se prémărĕscă, și laude în biserica română din centrulŭ Giurgeului, și când pronia divină va rĕsplăti fiecăruia după meritŭ, eu îmĭ voiu ținé de sacră datorință, pe lângă mulțămită publică a chita orĭce contribuirĭ, oferte orĭ colecte adresate mie întru realisarea scopului menționatŭ.

Iuliu M. Montani
parochŭ gr. cat. localŭ și adm. protopopescŭ alŭ Giurgeului.

SCIRĬ TELEGRAFICE.

(Serv. part. a »Gaz. Trans.«)

VIENA, 20 Decemvre. — Resultatulŭ conferinței ministrilorŭ este, că nu suntŭ de luatŭ mĕsurĭ, care arŭ lăsa sĕ apară necesară convocarea delegațiunilorŭ în celŭ mai apropiatŭ timpŭ.

DERBY, 20 Decemvre. — Salisbury declară în clubulŭ conservatorilorŭ, că după informațiunile diplomatice ale guvernului englesŭ nu este nicĭ o causă de a se spăria diarele și bursele europene. Afară de articulii diarelorŭ n'are nicĭ unŭ temeiu credința, că unŭ periculŭ nemijlocitŭ amenință pacea Europii.

DIVERSE.

Vindecarea officei prin aerŭ. — În ședința dela 28 Noemvre 1887 a Academiei de sciințe din Parisŭ s'a discutatŭ influența aerului asupra desvoltărei ftisiei. Statistica ne invederéză unŭ mai mare numĕrŭ de morțĭ de oftică în centrurile populate ca prin sate. E încă de acordŭ cu d-lŭ Brown-Sequard care spune că s'au vindecatŭ caverne marĭ în ambele părțĭ superióre a plămânilorŭ prin culcarea afară a ofticosului — bine învelitŭ cu flanele și cauciucŭ —; rĕulŭ s'a opritŭ și cavernele s'au vindecatŭ.

Dormițĭ, dér — bolnavĭ séu sănĕtoșĭ — *totdéuna* în odăi bine aerisate și ventilate, căcĭ aerulŭ neprimenitŭ din locuințe ne póte ucide cu timpulŭ!... Mai mult, când vĕ construițĭ locuințe facețĭ sĕ se așede d'asupra loculuĭ unde vețĭ pune pa'ulŭ unŭ felŭ de horn prin care sĕ pĕtrundă aerulŭ. Ferițivĕ de curenturĭ de aerŭ dér nu de ventilatóre. Lăsa țĭ ferestrile totdéuna deschise diua în odaia unde vețĭ dormi nóptea și pe care sĕ o ocupațĭ diua câtŭ de puținŭ timpŭ.

Editorŭ și Redactorŭ responsabilŭ **Dr. Aurel Mureșianu.**

De vêntŭ te feresce
Sĕ nu mi te rumpă,
Că tu ești mai scumpă
Aicĭ în grădină
Pâng'a mea stupină.
Nu fi dér nebună,
Nu caut 'n lună
La céța de norŭ,
Ce pórtă unŭ dorŭ
A smeului, care
Zace în cărare
Mortŭ și împușcatŭ
D'unŭ fiu de 'mpĕratŭ!“
— »Mândră Rujălină,
Flóre din grădină,
Eu nu sunt nebună,
Nicĭ cautŭ în lună
La céța de norŭ
Ce pórtă unŭ dorŭ
A smeului, care
Zace în cărare
Mortŭ și împușcatŭ
D'unŭ fiu de 'mpĕratŭ;
Ci cautŭ la stupină,
Că i cu ómenĭ plină,
Carĭ acum d'unŭ anŭ
Îmĭ croiescŭ unŭ planŭ,
Cum mi te-arŭ lua
Dela mamă-ta?
Și sĕ mi te care
Dincolo de mare,
Unde iarba crește
Flórea înflorește

Și nim' n'o plivesce!“
— „Viorică mică,
D'albă frumușică,
Acésta stupină
Nu'i cu ómenĭ plină,
Ci isŭ albinițe,
Ce iesŭ din coșnițe
Diua până 'n dorĭ
Și sbóră prin florĭ
De adună miere
În celĭ găurele;
Și adună céră
Șĭ-apoi sbóră éră.
Vedĭ dér viorică
D'albă frumușică,
Ele sfătuiescŭ,
Ele plănuiescŭ
Și nu coteșganĭ,
Ce pândescŭ cu anĭ
Sĕ fure copile
Mândre ca și mine!«
— „Mândră Rujălină,
Flóre din grădină,
Vino lângă mine,
Că e rĕu de tine,
În frunde te bagă,
Nime sĕ 'nțelégă...
C'acum ești pierdută,
De inașŭ vêndută
Celui Turcŭ frumosŭ
La ochĭ luminosŭ,
Ce vine ridêndŭ,
Din cobuzŭ cântândŭ;

Ce vine călare
Pe unŭ calŭ nu mare,
Dér iute ca vêntulŭ
Și ușorŭ ca gândulŭ.
Vino și te-ascunde,
Că acușŭ te-a prinde,
Călare te-a pune
Și te-a duce 'n lume,
Mai multŭ nu-i vedé
Pe-a ta viorea!“
— „Viorică mică,
D'albă frumușică,
Vie, că nu-mĭ pasă,
Că eu fugŭ în casă...
Ușa mĭ-oiu închide
Și elŭ nu m'a prinde!“

II.

Vremea imĭ trecea
Și Turculŭ venea
Și din graiu dicea:
— „Rujălina mea
D'albă frumușea,
Vino tu cu mine,
C'a fi bin' de tine;
Vin' de voiă bună,
Și nu fi nebună,
Că te-oiu fa borésă
Mândră și alésă;
În lume ca tine
Nu a mai fi nime...!“
— „Turcule păgânŭ,
Dac'ai fi Românŭ,

Mĕ jurŭ p'a mea cruce
Cu tine m'așŭ duce!
Dér ești lege rea
Și nu 'mĭ strică a mea;
Ești lege turcéscă,
Viță păgânéscă!«
— — — — — — — — — —
Turculŭ sta ce sta
Șĭ-apoi mĭ o prindea
Și 'n șea mĭ-o svêrlia
Și cu ea fugea,
Pămêntŭ n'atingea;
Er mă-sa plângea
Și din graiu dicea:
— „Rujălina méa,
Légă a ta jele
În vițŭ de mărgele
Și o dă la vêntŭ
Din fundŭ de pămêntŭ:
Sĕ mĭ-o aducă mie,
Nime sĕ nu șcie...!«
Rujălina sta
Șĭ-apoi cuvênta:
— »Acum a trecutŭ
De trimesŭ mai multŭ
A mea jale grea
Pe vițŭ de mărgea;
Că sŭ la Turcŭ soție
D'acum pe vecie!“

Cursulŭ la bursa de Viena

din 20 Decemvre st. n. 1887.

Rentă de aurŭ 5%	95.80	Bonurĭ croato-slavone	—.—
Rentă de hârtiă 5%	79.30	Despăgubire p. dijma de vinŭ ung.	—.—
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare	146.—	Imprumutulŭ cu premiu ung.	116.50
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (1-ma emisiune)	90 50	Losurile pentru regularea Tisei şi Segedinului	121.50
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (2-a emisiune)	——	Renta de hârtiă austriacă	75.15
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (3-a emisiune)	111 —	Renta de arg. austr.	78 80
Bonurĭ rurale ungare	110.—	Renta de aurŭ austr.	107 40
Bonurĭ cu cl. de sortare	100.—	Losurile din 1860	129.—
Bonurĭ rurale Banat-Timişŭ	100 —	Acţiunile băncei austro-ungare	859 —
Bonurĭ cu cl. de sortare	100 —	Act. băncei de creditŭ ung.	269.75
Bonurĭ rurale transilvane	100 —	Act. băncei de creditŭ austr.	267.20
		Argintulŭ —.— Galbinĭ împărătescĭ	6.03
		Napoleon-d'orĭ	10 07
		Mărcĭ 100 imp. germ.	62.10
		Londra 10 Livres sterlinge	127.75

Bursa de Bucurescĭ.

Cota oficială dela 6 Decemvre st. v. 1887.

	Cump.	vênd.
Renta română (5%)	93½	94½
Renta rom. amort. (5%)	96—	97—
» convert. (6%)	91—	92—
Impr. oraş. Buc. (20 fr.)	34—	36—
Credit fonc. rural (7%)	105—	106—
» „ „ (5%)	91¾	92¼
» » urban (7%)	103—	104—
» » » (6%)	96—	97—
» » » (5%)	87½	88½
Banca naţională a României 500 Lei	——	——
Ac. de asig. Dacia-Rom.	——	——
« » » Naţională	——	——
Aurŭ contra bilete de bancă	14.¼	15.—
Bancnote austriace contra aurŭ	2.03	2.04

Cursulu pieţei Braşovŭ

din 21 Decemvre st. n. 1887.

Bancnote românescĭ	Cump.	8.44	Vênd.	8.46
Argint românesc	»	8.40	»	8.43
Napoleon-d'orĭ	»	10.02	»	10.07
Lire turcescĭ	»	11.26	»	11.30
Imperialĭ	»	10.26	»	10.30
Galbenĭ	»	5 90	»	5.96
Scrisurile fonc. »Albina« 6%	»	101.—	»	102.—
„ » „ 5%	„	98.—	»	99.—
Ruble Rusescĭ	»	109.—	»	110.—
Discontulŭ	»	6½—8% pe anŭ.		

Nr. 13.166—1887.

Publicaţiune!

Neaprobându-se de către representanţa comunală orăşenéscă resultatulŭ pertractărei de oferte ţinută în 23 Noemvre a. c. asupra arendărei dreptului, ce compete comunei orăşenescĭ Braşovŭ în încassarea banilorŭ de statutŭ şi competinţilorŭ de têrgŭ, se va ţinea spre acestŭ scopŭ **Marţĭ în 27 Decemvre a. c.** o nouă pertractare de oferte asupra amintitului dreptŭ, care se arendéză numai pentru perioda din 1 Ianuarie până la 31 Decemvre 1888.

Spre acestŭ scopŭ se provócă toţĭ amatorii, ca până în 27 l. c. înainte de prânḑŭ 11 óre, sĕ-şĭ aştérnă la oficiolatulŭ economicŭ orăşenescŭ ofertele scripturistice şi sigilate, cărora are sĕ se alăture 10% din arenda annuală oferată. Deschiderea comisionară a ofertelorŭ se va ţiné la 11¼ óre înainte de prânḑŭ a aceleiaşĭ ḑi.

Ofertulŭ trebue sĕ conţină dechiaraţiunea, cum că oferentului i suntŭ cunoscute condiţiunile de oferte şi arendă şi că se supune lorŭ pe deplinŭ. Totŭ în ofertŭ are sĕ se amintéscă în cifre şi litere suma de arêndă, ce se oferă pe anŭ.

Condiţiunile de oferte şi arêda se potŭ până în ḑiua pertractărei de oferte, examina la ficiolatulŭ orăşenescŭ economicŭ în decursulŭ órelorŭ de oficiu.

Braşovŭ, în 15 Decemvre 1887.

2—2 **Magistratulŭ orăşenescŭ.**

Avisŭ d-lorŭ abonaţĭ!

Rugămŭ pe d-nii abonaţĭ ca la reînoirea prenumeraţiunei sĕ binevoiască a scrie pe cuponulŭ mandatului postalŭ şi numerii de pe făşia sub care au primitŭ ḑiarulŭ nostru până acuma.

Domnii ce se abonéză din nou sĕ binevoiască a scrie adresa lămuritŭ şi sĕ arate şi posta ultimă.

Décă se ivescŭ iregularităţĭ la primirea ḑiarului onor. abonaţĭ suntŭ rugaţĭ a ne încunosciinţa imediatŭ prin carte postale, ca în câtŭ depinde dela noi, sĕ se delăturéze. *ADMINISTR. „GAZ. TRANS.“*

Tiporafia ALEXI, Braşovŭ.